

K. M. Klausen: Jeg kunde have Lyst til at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Ribe (Busk). Han slog fast som en ubestridelig Kendsgerning, at Skovarbejderne faa intet, og det er rigtigt, hverken Daglønsforhøjelse eller de stakkels 20 Kr. til Værktøj. De faa ingen Ting, det er sandt, det er en sørgelig Kendsgerning. Skylden derfor er vor. Men det er dog ganske mærkeligt, synes jeg, om det ærede Medlem og den højtærede Minister vilde lade Skovarbejderne undgælde for de Handlinger, som vi Socialdemokrater foretage os her i Rigsdagen. De have jo ikke den mindste Indflydelse paa vor taktiske Stilling her, vi føre Forhandlinger om Sagerne her uden naturligvis at spørge Skovarbejderne, hvordan vi maa stille os. Er der nogen, som er uskyldig i denne Sag, er det Statens Skovarbejdere, de have ikke forset sig det mindste, og dog skulle de undgælde, det er virkelig for Smed at rette Bager. De Herrer kunne ikke komme os Socialdemokrater til Livs, saa sig de: Lad os saa falde over Skovarbejderne, lad dem undgælde for den Vrede, vi nære overfor Socialdemokraterne. Jeg synes aldrig at have hørt en mere fordømmelig Politik end denne, at man for at komme til at hævne sig paa os Socialdemokrater nægter den Part i Sagen, som ikke har forset sig det mindste, de meget beskedne Tillæg, de her bede om. Jeg sagde, at jeg ikke yndede denne Udentingsforhandling. Saa blev det ærede Medlem for Ribe meget højtidelig og sagde, at jeg havde røbet Ting, hvorom vi i Finansudvalget havde forhandlet, og som vi højt og helligt havde lovet hinanden aldrig at fortælle til noget Menneske. Jeg ved udmærket godt, hvad det ærede Medlem sigter til, og jeg skal ikke røbe det; jeg har aldrig sagt det til noget Menneske. Men der hændte noget ganske mærkværdigt, kort efter vi havde haft denne Forhandling. Et Medlem af Tinget kom og takkede mig personlig, fordi jeg var gaaet med til denne Sag. Jeg lod, som om jeg ikke forstod, hvad han mente, men han forklarede, at han kendte hele Sagen. Jeg spurgte da: Hvor ved De det fra? Det maa hverken De eller nogen anden end de 15 Medlemmer af Udvalget vide, det have vi givet hinanden Haanden paa. Jo, det ærede Medlem for Ribe har fortalt mig det. Saaledes bevarer det ærede Medlem for Ribe sine Hemmeligheder. Og hvis det ærede Medlem vil vide, hvem denne Mand var, kan han komme til mig, saa skal jeg fortælle ham det. (Busk: Det

var Johan Ottosen). Det var det ikke, han skal ikke have Skyld for det, det var et andet daværende Medlem af Forsamlingen. Saaledes bevarer det ærede Medlem de Ting, som vi ubrødelig love hinanden at tie med. Jeg tror ikke, det ærede Medlem skulde have fremdraget denne Ting her, den kaster, synes jeg, et skarpt Lys over hans Karakter og Paalidelighed. For øvrigt finder jeg ikke Anledning til at forlænge Diskussionen om Skovarbejderne. Det er jo altsaa en sørgelig Kendsgerning, at de ikke faa deres beskedne Ønsker opfyldte. Jeg tager hermed Indstillingen tilbage.

Formanden: Indstillingen under Nr. 4 er atter tagen tilbage. Ønsker nogen at optage den? (Ophold). Den er bortfalden.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingene.

Indstilling under Nr. 3 af *Udvalget vedtoges* enstemmigt med 80 Stemmer.

Indstilling under Nr. 23 af *Udvalget vedtoges* enstemmigt med 79 Stemmer.

Indstilling under Nr. 24 af *Udvalget vedtoges* enstemmigt med 76 Stemmer.

Man gik derefter til Indstillingerne under Nr. 5, 13, 19, 21, 25 og 26 vedrørende *Ministeren for offentlige Arbejder* (se Tillæg B., Sp. 499 flg.), hvortil høre Betænkningens Nr. 10, 25, 39, 42, 53 og 55.

Udenfor Betænkningen var der til dette Afsnit stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Ousen*:

1) (Bet. Nr. 22). Andragende fra Pakmester *O. R. Petersen* af Fredericia om Lønningstillæg henvises til *Ministeren for offentlige Arbejder*.

Af *Poul Christensen*:

2) (Bet. Nr. 43). Andragende fra Enke efter Vognmand *C. Pedersen* af Sorø, *Anna Pedersen*, om en Erstatning af Statskassen henvises til *Ministeren for offentlige Arbejder*.